

poprej ni ničesar čital, sedaj pa vsakokrat trikrat prebere «Slov. Gospod.», tako da ga lahko na pamet zna. Po nedeljah in praznikih je v čitalnici vedno premalo prostora, tako da se utegne porušiti čitalniški pod, ker je v gornjem nadstropju. Ostudna lažnivka t. j. «vahtarca» v Celju pa je pisala nekoč o našem društvu, da le dva brezposelna delavca zahajata v čitalnico. Fej in sram te bodi, lažnivi, dobro znani dopisnik nemške «vahtarce!» Vam pa preblagi podporniki, prijatelji in udje našega društva čast, hvala in zahvala in — vesela aleluja!

S Ptujškega polja. (Skrbimo ljudem za berilo!) Ljubi »Slov. Gospodar!« Ko sem služil pri vojaki, bil sem pri nekem imenitnem častniku »purš«. Moral sem spravljati oblačila in obutele in dobro se mi je godilo. Moj gospod je bil jako ljubeznivega srca in ker je videl, kako rad čitam, dal mi je vsak večer svoje časopise, naj bi jih prebiral tudi jaz. Začetkom mi je šlo prav rodo, ker sem se le malo privadil nemščini, ko sem delal tistih par sol. Ali da gospodarja ne žalim, čital sem vsak dan nekoliko in tako zvedel marsikaj, kako se godi po svetu. Tudi kuharica je dobivala vedno novice in če jaz nisem razumel, pa mi je še ona razlagala.

Čemu pripovedujem pa to? No, vidiš, ljubi moj prijatelj, to ravnanje mojega gospodarja se mi je prikupilo tako, da sem ga cenil vedno bolj in bolj, in nikdar ne bodem zabil, kako je prav tisti častnik zakrivil, da nisem ostal celo neveden ter se še naučil marsikaj. Ko sem pa postal sam svoj gospodar, mislil sem si: Dobre zglede treba je posnemati. Naročil sem si koj »Slov. Gospodarja« ter rekel v nedeljo večer družini: »Pridno opravljajte, potem dobite novice, da zvete tudi vi, kaj se godi po svetu«. Začuden so me gledali sprva, a zdaj kadar imamo nedeljo, hitu moja družina tako pridno z delom, da zve le prej ko prej, kaj so prinesle novice. Že pred večerjo vsedejo se krog peči in jeden jim čita na glas iz »Slov. Gospodarja« od konca do kraja. Ako česa ne razumejo, vprašajo mene in prav rad jim razložim. Zato sem pa tudi ponosen na svojo družino, ker ob nedeljah ne pohajkuje ter že prav dobro vé, kaj se pravi: narodnjak biti. In če pridejo danes tisti nesrečni socijalisti med nas, dobro vem, moje družine ne dobé v svoje zanjke, kajti, poučil jo je že do dobra »Slov. Gospodar«.

Ne misli, ljubi prijatelj, da se hoče Luka danes prav pošteno bahati, — ne, želim le opozoriti in prositi vse čitatelje »Slov. Gospod.«, naj ga ne čitajo le sami, ampak naj se ravnajo po dobrem zgledu, kojega nam dajo naši nasprotniki Nemci. Kadar prečitamo novice, dajmo jih svojim hlapcem in deklam, slovenska gospoda pa kuharicam in deklam, storili bodemo s tem dobro delo za narodno stvar, a odvracali tudi družino slabe tovaršije in nevednosti. Ali jo je dobro pogodil Vaš — Borov Luka?

Iz Smarij pri Jelšah. (Naša Velika noč.) Krasno vreme v velikonočnem tednu nam je pomagalo, da smo po polju in v vinogradih že precej veliko storili in tako popravili, kar smo v tistem tednu vsled hudega deževja zanemarjati morali. V zahvalo za to so se župljani tem rajši zbirali pri božjem grobu in na veliko soboto zvečer z navdušenjem prepevali veselo alelujo v veličastni od dveh tujih in treh domačih č. gg. duhovnikov spremljani procesiji.

Posebno lepo pisanko so nam vlč. g. dekan za te praznike pripravili. Veliki četrtek predpoldne so nam popolno prenovljena dva stranska oltarja v čast sv. križu in sv. Mihaela blagoslovili, o velikonočnih praznikih gledali smo dušne pastirje v novi mašni opravi in velikonočni ponedeljek so po slovenski sv. maši stopili na prižnico č. g. Jan. Vreže iz Maribora, da so nam razložili namen našega zemeljskega potovanja in nam pokazali, kako se naj držimo Kristusa, kako se naj vselej s hvaležnostjo oziramo na zna-

menje našega odrešenja, na novi križ visoko na zvoniku. Po službi božji podali smo se vsi pred cerkev, kjer so g. dekan blagoslovili novo prav močno bakreno streho in križ na zvoniku.

Velikonočno nedeljo se je veliko streljalo, žalibog, da ne povsod zadosti previdno. Kleinetovemu sinu v Stranjah je prst zdrobilo. —

Iz Celja. (Mokraški napad na Mohorsko družbo.) Mokraški listič »Svobodni glasovi«, ta pritepenec v slov. časnikarstvu, v katerem razklada nekaj ponesrečenih študentov svoje brezverske demokratske nazore, ki se tiska v nemški tiskarni »Celeja« in katerega izdaja slavni mokrač Rok, ta na tako čuden način skrpan spak zaganja se z nekim člankom v našo častito družbo sv. Mohorja tako samovestno, kakor bi upal s tem to družbo na mah v demokratsko družbo spreobrniti. Očita ji, da je preveč pobožna in potem razlaga in priporoča na dolgo in široko svoje od novodobnih brezverskih filozofov izposojene nazore, ki imajo namen, vero v Boga popolnoma zadušiti. V svoji navdušenosti pa ta listič čisto pozabi, da »oslovski glas ne gre v nebesa« in da se na besede pobčka, kateremu še visi zadaj kos platna, nikjer ne posluša — k večjim med sovrstniki. Svetujemo temu Nebodigatreba naj si ti dve resnici v prihodnje zapiše za ušesa, da jih ne bode pozabil.

Razne stvari.

Domače.

(Cesarjevo potrjenje.) Presvetli cesar so potrdili postavbo štajarskega deželnega zbora, vsled katere morajo imeti na Štajarskem vsi vozovi na državnih in okrajnih cestah po noči vsaj jedno luč.

(Imenovanje.) Davčni pristav, gosp. Josip Boc, imenovan je davčnim oficijalom pri c. kr. glavni davkarji v Celju. Vrlemu narodnjaku čestitamo!

(Okrajni zastop kozjanski.) Oni ponedeljek je izvolila skupina veleposestnikov mesto umrlega dr. Lipolda Jožefa Črneliča, trgovca pri Sv. Petru pod Sv. gorami, udom okrajnega zastopa kozjanskega.

(Sv. misijon) se obhaja v Črešnjicah od dne 11.—15. aprila; v Vitanju od velikonočnega ponedeljka do bele nedelje. V drugi polovici tega meseca bo pa velik sv. misijon pri Sv. Jožefu pri Celju.

(«Obriti».) Kozjanski nem-škorčki so za Veliko noč bili vsi «obriti». «Brivec» je sicer imel z njimi veliko dela, dvoje britev se mu je celo skrhalo, vendar se mu je dobro posrečilo, četudi jim je tu pa tam prav globoko pod kožo pogledal, tem kosmatincem, ki dan za dnevom pod zastavo kozjanskega Wolfa drznejši postajajo.

(Bela zastava.) Če se bela zastava na kaki ječi za nekaj uric na strehi pokaže, se že rado po časnikih razglasi. Tudi v Smarijah pri Jelšah so jo na cvetno nedeljo zjutraj razobesili, pa ni zginila zopet ne v nedeljo, ne celi veliki teden; še oni dan so jo mimogredoči z veseljem in ponosom gledali in bili prepričani, da ljudje tega kraja rajši obdelujejo polja in vinograde in bolj ljubijo prostost, kot «kašopihanje».

(Kozjanski «fajerberkarji».) so čudni ljudje. Na veliko soboto so se skoraj cel popoldan pripravljali na procesijo Kristusovega ustajenja. Ko je pa prišel večer, se je vršila po trgu veličastna procesija; a «fajerberkarjev» nisi videl nikjer. Menda jih je kar naenkrat noč pogoltnila.

(Krasna pisanka slovenskemu narodu!) Toli željno pričakovana knjiga «Rusko-slovenski slovar» in «Kratka slovnica ruskega jezika» je izšla ter se prodaja v razločno in lepo tiskanem izvodu, ki obsega 380 strani slovarja in 88 strani slovnice, le po 1 gld. 50 kr., trdo vezan pa

po 1 gld. 80 kr. Po pošti 10 kr. več. Knjiga se prodaja le proti gotovini ali povzetju v «Goriški tiskarni» A. Gabršček v Gorici. Slovensko-hrvaško razumništvo, duhovništvo, učiteljstvo, dijaštvo itd. sezi po knjigi, da tako razširimo pot jeziku, kateri govori nad sto milijonov Slovanov!

(Prve lastovke.) Piše se nam: Prve lastovke opazile so se letos v Celju na veliki petek. Saj tako krasno vreme, kakor je bilo letos v velikem tednu, moralo nam jih je pripeljati!

(Pekerska sola.) V Pekijskih zunaj Maribora so te dni zaprli šulvereinsko nemško ljudsko solo, in g. nadučitelj Bezjak in g. podučitelj sta šla s trebuhom za kruhom. Naj se vsem nemškim šolam tako zgodi ondi, kjer jih ni treba! Sicer pa slava pekerskim in lembaškim Slovincem do tega toli vrednega uspeha!

(Velikanska tatvina.) V noči dne 5. aprila je na Pragarskem zginilo 5 poštnih zavirkov, v katerih je bilo okoli 8000 gld. Ogerski poštni uradnik trdi, da jih izročil avstrijskemu, kar pa ta odločno zanika. Bržčas je denar kdo ukradel že v Budapešti. Z vsó zadevo se seveda že bavi sodnija.

(V Hajdinju pri Ptujju) so v torek v veličastnem sprevedu spremili k večnemu počitku č. g. Antona Drozga, vpokojenega kaplana, ki je na velikonočno nedeljo opoldne po dolgi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal v 60. letu svoje dobe. Kako priljubljen da je bil rajniki pri svojih duhovnih bratih, je pokazal dan njegovega pokopa, ko ga je spremljalo na pokopališče 23 gospodov duhovnikov iz domače in iz drugih dekanij. V prelepih, v srce segajočih besedah so mu preč. gosp. ptujski prošt govorili »zadnji pozdrav«. Gospod Anton, naš dvakratni dušni pastir, počivajte v miru! — Hvaležni Hajdinjčani.

(Grozno smolo) je imel pri občinskih volitvah na Teharjih Koštomaj Tinč. Upal je, da pride vsaj v odbor, če že ne za župana, a vse mu je spodletelo. Iz jeze čez to nezgodo začel se je pretepati, nasledek tega je kôpa tožb, katere mu ne obetajo nič dobrega.

(Da se dvema gospodarjema) ne more ob enem služiti, prepričati se je moral Jurij Lemež, gostilničar v Celju. Odtegnil se je namreč iz raznih ne posebno tehtnih razlogov volitvi na Teharjih. Na to so pa njegovi slovenski gostje iz dovolj tehtnega razloga sklenili ogibati se njegove gostilne, kakor drugih nemških gnezd.

(S Krete domov.) Dne 13. aprila so odpotovali naši vojaki iz Kaneje na Kreti v domovino. Že zjutraj zgodaj se je zbralo lepo število mestnih prebivalcev na mestnem trgu, da se poslové od avstrijskih vojakov. Ob deveti uri se je zbralo vse ondotno vojaštvo, in kontreadmiral Hinke je imel daljši nagovor na častnike ostalih držav. Častnikom in vojakom avstrijskim je prebivalstvo podarilo veliko množino šopkov in vencev. Ob 3. uri so se vkrcali na ladijo »Aurore«. Spremljala jih je ladija »Dunaj«. V enem tednu pa bodo v Trstu.

(Spomenik v tujini.) Dne 6. decembra je v Sudi na Kreti umrl Karol Wagner od 87. pešpolka, rojen na Spodnji Polskavi. Njegovi tovariši so mu kupili pri Greinu v Gradcu nagrobni spomenik, visok blizu 3 metre. Spomenik je Grein te dni že odposlal na Kreto.

(Požar.) Dne 4. aprila ob 3. uri zjutraj je v Početrtku začelo goreti s slamo krito poslopje Eme Plevnikove. Zgorela je samo streha, ker so gasilci bili koj na mestu. Požarja je kriv posestničin brat, Valent Plevnik, viničar v Kostivnici, ki zdaj že svojo zlobnost premišljuje za ključem.

(Umor v ječi.) Dne 2. aprila so našli zjutraj v jetnišnici v Kojem v svoji krvi ležečega, mrtvega jetnika. Mož, okoli 70 let star, iz Hrvaškega doma, je imel pet velikih ran na glavi. Umoril ga je, kakor se sumi in sodi njegov sojetnik — požigalec, iz strahu, da umorjeni ne bi izdal neke skrivnosti, ka-

tera bi utegnili morilcu hudo škodovati. Sevé da morilec taji svoje nečloveško dejanje. Umorjeni Hrvat je bil že velikokrat zaradi tatvine kaznovan, to je bil njegov poklic, ki ga je zvesto opravljal do svojega 70. leta. Značilno pa žalostno pri tem umorjenem možu je tudi, da se je par dni poprej očitno branil opraviti velikonočno sv. spoved

(Il. zvezek premišljanj) o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse dneve leta, spisal o. Vercruysse, je te dni v tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšel ter stane mehko vezan 1 fl. 50 kr., trdo vezan pa 2 fl., po pošti 10 kr. več. Ob enem se naznanja, da je I. zvezka teh krasnih premišljanj še prav mnogo izvodov na prodajo po ravni isti ceni. Knjiga se dobi tudi v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

(Za naše ljudi!) Železniški minister je izdal odlok ki določuje, da se naj pri zgradbah železnic pred vsem porabljajo domači delavci ter da naj se pritisk tujih delavcev kolikor mogoče zabranjuje. Pri razpisu gradbenih del bode vlada to kot pogoj zahtevala od podjetnikov. Tudi zasebnim železniškim družbam se bo ta zahteva stavila kot pogoj za koncesijo.

(«Voditelj») v bogoslovnih vedah, list samo za gg. duhovnike in bogoslovce, je pred prazniki izšel v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Vsi za pravo omiko vneti gg. slovenski duhovniki in bogoslovci so ga močno veselili ter prav pridno pošiljali naročnino. Vsebinska I. zvezka je ta-le: «Voditelj» svojim bralcem. — V znamenju sv. križa. Spisal dr. I. Mlakar. — O nekaterih znova najdenih spomenikih, tičočih se sv. pisma. Spisal dr. Fr. Sedej. — Katero oblast ima cerkev in katero država v zakonskih stvareh? Spisal dr. M. Matek. — «Extra Ecclesiam nulla salus». Spisal dr. Ales Ušeničnik. — Iz časov vernega razumništva. Spisal dr. A. Medved. — Zakaj nov katekizem? Spisal dr. I. Križanič. — Priprave za biblične katekeze. Spisal A. Kržič. — «Saj itak nič ne pomaga». Spisal dr. Jožef Pajek. — Raznoterosti. — Književne drobtinice. — Slovstvo. —

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Franc Kocpek, kaplan pri Sv. Barbari v Halozah, je postal provizor pri Sv. Križu nad Mariborom. Premeščena sta č. g. kaplana: Viktor Weixler iz Selnice ob Dravi k Sv. Barbari v Halozah in Jožef Erker iz Griž pri Celju v Selnico ob Dravi.

Društvene.

(Odbor tiskovnega društva) za lavantinsko škofijo ima dne 15. aprila sejo. Vse p. n. gospode odbornike uljudno vabi predsednik.

(Razstava cerkvene obleke). Na proslavo papeževega in cesarjevega jubileja priredi družba vednega čiščenja

razstavo cerkvene obleke, katera se bo v nedeljo dne 17. aprila 1898 ob 11. uri predpoldnem v bogoslovnici mariborski slovesno odprla in se zamore tri naslednje dni ogledati brezplačno. Družbino predst.

(Ceciljansko društvo) je prejelo v sušcu letnino od č. gospodov: I. pl. Pohl, Fr. Brgles st., P. Stefan, Fr. Brgles ml., Fr. Kocpek.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru sta darovala č. g. Jakob Kavčič, gimnazijski profesor v Mariboru, 5 fl. in Neimenovan 4 fl. Bog plati! — Slovenci, prosimo, ne zabite te dijaške kuhinje!

(Katoliško delavsko društvo) v Mariboru priredi zvečer dne 24. aprila v veliki dvorani hotela »Stadt Wien« veliko slavnost v spomin biserne maše papeža Leona XIII. Ves vsopred bode velezanimiv.

(Celjsko pevsko društvo) priredi v nedeljo, dne 17. aprila koncert, pri katerem sodeluje gospica Wolska, koncertna pevka z Dunaja ter tamburaški zbor celjskega Sokola. Gospica Wolska spremlja na glasovirju iz posebne naklonjenosti do društva gospa Debelakova. Pri tem koncertu nastopi prvič mešani zbor društva. Vspored obseza naslednje točke: 1) M. Hubad: Dve narodni pesmi, poje mešani zbor. 2) Tri pesmi, rusko, češko in slovensko, poje gospica Wolska. 3) F. Juvanec: Pastir, poje moški zbor; 4) a. Bolgarsko, slovaško, hrvaško in poljsko pesem poje gospica Wolska; 5) Tamburaški zbor Sokola; 6) Dve slov. in dve ruski pesmi poje gospica Wolska; 7) Dve narodni, proizvajata mešani zbor. Začetek točno ob polu osmi uri zvečer. Ustopnina: Sedeži I in II. vrste 1 gl. 50., III. do VI. vrste 1 gl., VII. do XII. vrste 80 kr., XIII. do XIX. vrste 60 kr. Sedeži na balkonu I. vrste 1 gl. Stojišče 30 kr., dijaške in garnizijske ustopnice 20 kr. Vstopnice prodaja Dragotin Hribar v Celju ter se dobe iste na dan koncerta od 7. ure zvečer tudi pri blagajni.

(Odbor ljutomerskega kolesarskega kluba) »Ptiči seliči«, naznanja društvenikom in kolesarjem, da se dobijo pri gospodu Vrščiču, trgovcu v Ljutomeru, vsi kolesni deli in za kolesarja potrebne reči. Omenjeni sprejema tudi naročila na nova kolesa.

(Konsumno društvo) se po prizadevanju vrlih rodoljubov ustanovi v Šoštanju. Tako je prav! Le na gospodarskem polju se ima pričakovati slovenski narod boljših časov.

(Družbe sv. Cirila in Metoda kava) je izšla. Zaklopnice v narodnih barvah po $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{10}$ kg vsebine in ovitkom je napis: »Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.« Varstvena znamka je podoba sv. Cirila in Metoda. Blago je iz najboljših cikorijske. Cene na drobno in debelo

so iste kakor vsaki drugi do sedaj rabljivi kavi. Založnik te kave je Ivan Jebačič, trgovec v Ljubljani, Valvazorjev trg. — Rojakinje in rojaki! Sezite po tej domači kavi, razširjajte ž njo slovensko ime in podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda! — Osebito priporočamo našim častitim ženskim podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda, naj v svoji obče priznani vnemi za narodovo korist delujejo v to, da bode leto obsorej rabila slehrna slovenska gospodinja le to domačo kavo.

Iz drugih krajev.

(Nemški listi v »rajhu«) že tudi pišejo proti Schönererjancem in obžalujejo govor v Bodenbachu. Nemškim poslancem priporočajo sporazumljenje z avstrijsko vlado, ker s tem lahko doseže nemstvo večje uspehe, kakor z najlepšimi narodnostnimi idejami Wolfa in Schönererja. Zunaj v »rajhu« pač dobro vedo, da še naša pšenica zanje ni dozorela.

(Železnica Trebnje-Mokronog), na Kranjskem. Železniški minister je na podlagi dne 17. januarja izvršenega pregleda železniške črte nameravane od Trebnjega čez Mokronog v Trzišče s samotež-tirom do Št. Janža potrdil, da se smejo na tej odobreni podlagi nadaljevati vse priprave za ta železnični načrt.

(Podoba Matere božje. Iz ruskega mesta Kurska se poroča: Dne 20. marcija se je razletela v znamenjskem samostanu bomba. Neznani mož jo je bil položil pod okvir čudežne podobe znamenjske Matere božje. Bomba je razbila železni okvir, stopnice, svečnike, okna in vrata. V steni se je pokazala razpoka. Podoba Matere božje pa je ostala nepoškodovana.

(Lakota in kuga v Arabiji.) V Carigradu je bil italijanski poslanik Pansa v audijenci pri sultanu ter mu razložil žalostne odnošaje, kakor so nastali isti po gromadenju romarjev v Meki in Medini. Siromaštvo in glad povzročata nevarnost, da nastane kuga. Slika o žalostnih odnošajih v Arabiji je napravila globok utis na sultana, ki je odredil takoj, naj se pod njegovim predsedništvom sestavi odbor za podeljevanje podbor. Ta odbor prične s pošiljanjem velikih množin žita in družih živil v Meko.

Loterijske številke.

Trst 9. aprila 1898: 16, 40, 83, 27, 85
Line » » » 68, 65, 49, 16, 11

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gl. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gl. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. — Vzorec obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvornih zalagatelj) v Zürichu.

Izjava!

Jaz podpisani Janko Erjavec, notarski uradnik v Ljutomeru, potrdim s tem, da sem dne 26. februarja 1898 v pisarni g. notarja Šlambergerja, brez vzroka in z neresničnimi trditvami žalil čast g. dra. Frano Rosina, odvetnika v Ljutomeru. Obžalujem to žalitev in obljubim, da ne bodem v bodoče niti v pisarni, niti izven pisarne napadal čast g. dra. Rosina, ter dovolim, da se ta izjava z mojim podpisom priobči v »Slov. Gospodarju«.

Ljutomer, dne 13. aprila 1898.

Janko Erjavec.

Orgljavec

40 let star, v samskem stanu, ob ednem izučeni mizar, izdeluje fine cerkvene oprave (stole itd.), v umni čebelarji popolnoma izurjen, in poštenega vedenja, želi pri kaki srednji fari orgljarsko in mežnarsko službo nastopiti. 1-2

Službo organista in cerkovnika

želi nastopiti na kaki manjši župniji takoj ali 1. majnika mlad, pošten, vsakega dela vajen človek z dobrimi spričevali. Več pove upravn. lista. 3-3

Romarji

kateri želijo peš iti na božjo pot k Materi Božji na Klavžetu na Benečanskem, morajo biti dne 13. maja v Petrovčah pri Celju za odhod pripravljani. Kdor pa se želi po železnici peljati, naj se pelje iz Maribora dne 16. maja z mešancem do Nabrezine-Gorice. Od tod grede vsi romarji peš do Svete Krvi. Potrebujemo bomo 12 dnij. Če se jih zadostno število oglasi, bomo prosili za znižanje voznine. Oglasijo se naj ustmeno ali pisмено pri meni do dne 23. aprila. Franc Krepek, trgovec rožnih vencov v Mariboru, Koroška cesta št. 100.

Proda se

majhno gospodarstvo z zidano hišo, z 2 oraloma posestva (travniki, njiva in gozd) za 550 gold. Več pove upravnistvo tega lista. 4-4

Vinograd

v dobrem stanju, lepa lega pri Sv. Urbanu pri Mariboru, 4 orale vinograda, 1 oral lesa in mal sadunosnik, z lepim poslopjem za letovišče sposobnim, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. Več se izve pri upravnistvu »Slov. Gosp.« 12

Nova hiša,

v dobrem stanu, prav prostorna, od nekdanj dobro obiskovana, se da prostovoljno po najnižji ceni v najem, ali je oziroma tudi na prodaj. Pri hiši je obrt za trgovino z mešanim blagom, gostilna za točenje vina, piva, jabolčnice in tudi žganja vsake vrste na najdrobnejše. Ledenica je polna ledu. Nadalje: c. kr. prodaja duhana in kolekov, nabiralnica in oddaja pisem. Hiša z gospodarskim poslopjem in precej velikim zemljiščem poleg hiše, stoji ravno pri farni cerkvi tik glavne velike ceste 20 minut oddaljena od kolo-dvora.

Več o tem pove lastnik Martin Javornik pri Sv. Vidu, pošta Šmarje pri Jelšah. 3-3

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevance kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 108

Za vinogradnike zelo koristna je knjižica: 17-2

Peronospora

ali strupena rosa,

ki v lahko umljivem jeziku na drobno razpravlja o navedeni trtni bolezni ter o načinu, kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi pri pisatelju Anton Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču na Štajarskem, za majhni znesek 12 kr. (s poštino vred.)

Vinogradniki, omislite to knjižico svojim viničarjem; korist bo le Vaša!

Trgovinsko posestvo.

Posestvo v živahnem kraju, kjer je bila mnogo let sem velika trgovina z lesom s prav dobrim uspehom, se po ugodnih pogojih prodaja. Strokovno znanje ni potrebno. Naslov se izve pri upravnistvu tega lista. 2-2